

мена затварят по нѣколко насѣкоми въ шишета [и ги спусчатъ въ водата на нѣкое блато или езеро, за да примамватъ чрезъ тѣхъ рибата. Свѣтещитѣ брѣмбари се употребяватъ за освѣтление на колибитѣ, а тѣй сжщо и за даване на нощни знаци (сигнали). Нѣма никакво съмнение, че при свѣтлината на кукуйо могатъ да се четатъ и най-дребнитѣ букви. Познатъ е разказътъ за първитѣ мисионери на Антилитѣ, които извършвали утрината служба съ помощта на свѣтулки, понеже нѣмало свѣщи и масло.

Когато говоримъ за американскитѣ свѣтещи насѣкоми, не можемъ да не споменемъ и за тия, които живѣятъ въ Азия и Африка. Въ Източна Азия живѣе едно насѣкомо — „китайски фенеръ“, отъ рода на нашенския жетварь, на което предната частъ на главата е изтеглена въ много дълъгъ хоботъ. Понѣкога, когато животното бжде нападато отъ свѣтещи бактерии, то

Китайски фенеръ.

издава красива свѣтлина. Хоботчето на китайския фенеръ свѣти съ приятна червена свѣтлина. Но въ източна Азия има и други свѣтещи насѣкоми. При японскитѣ нощни увеселения украсата на свѣтещи брѣмбари е твърде важна. Съ тѣхъ украсяватъ храститѣ и дърветата, подобно свѣщитѣ на нашенскитѣ коледни елхи. Свѣтещи брѣмбари се продаватъ въ особни магазини, и съ тѣхъ се върти добра търговия.

Но не само хората употребяватъ животѣ фенери. Разправятъ за една птица-тъкачка отъ Източна Индия, че тя натрупва бучки глина отвънъ и отвътре на своето гнѣздо и залепва върху глината свѣтещи бубулечки. Вѣроятно, съ това тя иска да предпази себе си и своитѣ малки отъ змиитѣ.